

Östgötaspelmännen gav första guldmedalj till OF-man och mas

Kamp mot den smaklösa omskrivningen av gamla fina folklåtar i jazztakt var signaturmelodin för Östergötlands spelmansförbund vid 30-årsjubileet, firat i W-6-salen på Standard i Norrköping i lördags. Förbundet delade för första gången ut sin förtjänstmedalj i guld. Högtidligheten inramades i tonkaskader från de många stråkarna, förda av spelmän i sina färggranna dräkter, liksom låtarna en provkarta från hela vårt avlånga land.

Ordföranden Bengt Carlsson hälsade välkommen vid middagsbordet.

Stadsfullmäktigeordföranden Arvid Karlsson framförde stadens hälsning och uttalade önskan att spelmännen även i fortsättningen skulle slå vakt om den del av kulturlivet, som folkmusiken utgör till fromma för alla, som inte förstär sig på jazzen.

Hr Gustaf Wetter överlämnade i ett spirituellt tal med återblickar på upprinnelsen till förbundet, med sidoblickar på gnabbet mellan östgötar och sörmlänningar och glada minnen från gemensamma spelmansträffar en gästbok i skinn med guldsnitt.

Fru Margaretha Sjöö överbringade Närkes spelmansförbunds hälsning i ett käckt anförande som "predikande kvinna".

Östgötarnas signaturmelodi, en gänglåt, komponerad av riksspelman Ivar Hultqvist, Norrköping, spelades upp av minst tjugotalet stråkar.

Föremål för den allra första utdelningen i förbundets historia av dess förtjänsttecken i guld var förre ordföranden riksspelman Sven Hardal, Norrköping, som fick tecknet med fiolen fastsatt på sin dalaväst av stadsfullmäktigeordföranden. Efterträda-

ren tackade för medaljörens enande förmåga och organisatoriskt värdefulla insatser på ordförandeposten 1947—57.

Medaljören själv skildrade sina intryck av den östgötiska folk-

musiken men kanske än mer de östgötiska spelmännen utifrån sin utsiktspunkt som dalkarl. Det är något lugnt, gediget, brett och jordnära över de östgötiska låtarna. Vi måste slå vakt om det värdefulla arv vi har att värda. Låt inte vandaler härja, var hans uppmaning. Som ett led i kampen häremot erinrade han om förbundets inspelning av gamla låtar på band och manade till medverkan i insamlandet av den äkta folkmusiken.

Talaren tecknade därefter en vacker minnesruna över bortgångna spelmän.

Tvillingbröderna Anselm och Allan Hellström, C. G. Lindkvist från Kisa, med flera spelmän framförde låtar, Värmlands spelmansförbund hade sänt telegram, som översattes i låtar.

Efter kaffet varslades om dans. Varierande antal över 15—20 spelmän spelade upp, medan antalet dansande par varierade från 1—5. Övriga spelmän tog nämligen felorna med till inspelningsrummet för att uppfylla sin plikt som folkmusikens bevarare.

Spelmannen och norrköpingskonstnären Gustav Fahle drog tre av Nils Larsas dikter på östgötamål och applåderades våldsamt för slutklämmen "Östgötar ä' vi". En stund av verklig högtid gav spelman Gustaf Wetter med gamla låtar nyligen framdragna i ljust igen och framförda med biträde av fru Margaretha Sjöö.